

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

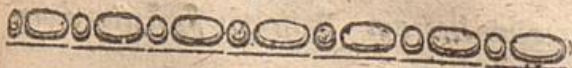
Joannis Friderici Karg Bambergensis Franconis. Pax Religiosa Sive De exemptionibus, & subjectionibus Religiosorum

Karg von Bebenburg, Johann Friedrich

Herbipoli, 1680

Caput I. De Religiosis Episcoporum jurisdictioni hodiedum planè subjectis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38315

DECAS IX.

*De Regularibus non-exemptis, Ere-
mitis, servis Regularium, Confra-
ternitatibus, & Immuni-
tate Locali.*

CAPUT I.

*De Religiosis Episcoporum ju-
risdictioni hodie dum plenè
subjectis.*

378. *Primus Monachorum status.*
 379. *Regula generalis, & varia argumenta,
quòd olim Monachi fuerint Episcopis plenè
subjecti.*
 380. *Gradus mutationis Instituti Regularis
ubi de occasione coloris nigri in habitum
Clericalem in vesti; & de primis Canoni-
cis Ecclesia Collegiata S. Jacobi Majoris
Bamberga.*
 381. *Reductio Monasteriorum sub unum Ca-
put Regulare periculosa juribus Episco-
porum: ubi de Instituto Clericorum in come-
mune viventium.*
 382. *Religiosorum veteres Regula à singulo-
rum.*

rum locorum Episcopis sigillatim appro-
bata.

383. In Germania hodie dum plura Monasteria
subduntur Episcopis. Cautela pro Episcopis
in futurum; & de praeatorum tempo-
rum miseria.

378. **M**onachi olim medii erant
inter Clerum & populum, de-
cebanturque Pœnitentes Spontanei, A-
scetae, Spudae, Eunuchi voluntarii, Con-
uersi, Therapeutae, Continentes, Litu-
sublimioris propositi &c. unde & in Eccle-
siis, dum Sacramentorum causâ con-
niebant simul cum Populo, speciali dis-
tione ab hoc distincti fuere. In-
quod de Monachis olim publicè bene-
dictis legitur, de benedictione laici
non de Clericali intelligendum esse, sed
scimus ex ipsa praxi Ecclesiae quae mo-
nachos quantumcunque professos, &
spirantes ad ordines sacros, primum
Clericalem statum per primam tonsuram
collationem assumit, hodieque primum
quam indiscriminatim ad Clerum ad-
missi sunt, non patitur, ut in habitu Cler-

ricali officium Divinum in choro decantent.

379. Quòd insuper universim jurisdictioni ac potestati Episcoporum Diocesanorum subjecti fuerint, præter Regulam generalem & plures expressos canones, alia multa demonstrant. Nam Episcopi præficiabant Abbates monasteriis, & illos ex causa deponebant c. *Si quis Abbas*. 15. XVIII. q. 2. recipiebant novitios, & eos admittebant ad professionem c. *Viduitatis*. 35. XXVII. q. 1. Monachorum providentiam gerebant, & si quid correctione dignum repererant, corrigere festinabant *Concil. Augustan.* sub S. Udalrico c. 6. approbabant Regulas, & visitabant monasteria *Conc. Nicæn.* c. 54. Iis adjudicabatur, quicquid Abbas sine Episcopi facultate vendiderat *Conc. Epaunen.* c. 8.

380. Paulatim tamen, sub prætextibus diversis, obtinuerunt (1) ut Clericus de parochia vel Ecclesia Cathedrali deputaretur, qui in Monachorum oratoriis

toriis sacrificium Divinum peragerent
 lisque Sacramenta ministraret dicitur
 κληρικὸς μοναχῆς in Concilio Chalcedonensi *can. 8. (2.)* ut ad promovendum Clericale obsequium, in ordinum minorum ministrorum defectu, unusquisque monachis eâ lege admitteretur ad statum Clericalem, ut, eo obtento, tanquam certæ cuidam Ecclesiæ, juxta veterem morem, adscriptus, monasterium ex templo relinqueret, *c. si quis monachus. 28. c. In parochia. 31. c. Ne quislibet. 37. XVI. q. 1. (3.)* ut periculum ex suis, dictum Missalem, pergerentur Divina mysteria *Concil. Anglican. sub Edgardo Rege can. 46. (4.)* ut ab uno suæ Religionis obstricto sacramenta perciperent; pœnitentias imponerent & campanas haberent: cum prius eorum tantum in Ecclesiis Cathedralibus ac parochialibus fuerint, unde & Presbyteri per funem Campanæ investiebantur; postroque etiamnum tempore Episcopi Herbipolenses, post sui Electionem

sonandum æs campanum ducuntur. (S.)
 ut universim, Authoribus S. Athanasio
 in Ecclesia Orientali, & in Occidentali
 S. Evsebio Vercellensi Episcopo, con-
 jungerent Clericatum cum Monachatu,
 à quo etiam color pullus ad Clerum in-
 vectus fuit, teste Card. Baronio ad A. C.
 393. dum multi Clerici Cathedrales su-
 sceperunt vitam monasticam; vel à
 monachis ad Episcopatus assumptis ad-
 deferendas vestes nigras, vitamque Re-
 ligiosam compulsi fuerunt. Quanquam
 illa vitæ præter aut contra canones mu-
 tatio non semper ad votum successerit,
 prout de Hermanno Bambergensi E-
 piscopo legimus, qui cum omnes cleri-
 cos è Diœcesi sua exigere volens, à Cle-
 ricis insignis Ecclesiæ S. Jacobi non du-
 dum à se constructæ fecisset initium,
 collatis cum Egberto Præsule Regulari
 consiliis: Clerici hoc ægrè ferentes,
 maximè cum scientiâ, moribus, con-
 versationisque Canonicae disciplinis
 præclare instructi essent, ita rem suam
 ege-

egerunt, ut, retento statu Ecclesiastico,
hodieum potiantur Ecclesiâ pro le
fundatâ.

381. Verùm cum his omnibus sub
stitit adhuc utcunque Regularis sub
stitio; nec quicquã ei exitialis fuit, quam
reductio totius ordinis per varia loca
diffusi sub unum Regulare Caput ca
etera quæque membra in Religio Sp
ritu dirigens, quod inter cætera Cella
mum ac Reverendissimum Principem
Episcopum Bambergensem ac Herb
polensem Clementissimum Dominum
meum permovit die 30. Oct. Anno 1579
ad inchoatam ab aliquo tempore in
complures Clericos Diocesis Herb
polensis cum aliis, sub directione un
versalis cujusdam præsidis extra Dioc
sim habitantis, nec ullo jurisjurati
vinculo Celsitudini suæ, aut Herb
polensi Ecclesiæ obstricti, in commu
viventibus sociis unionem supprima
dam, alio generali vivendi modo p
Clericis prius stabilito die 24. Oct. 1579

ne Clerus Celsitudini suæ commissus, impetratâ semel vitæ suæ communis Apostolicâ confirmatione, Episcopis Herbipolensibus à gubernatione sui (prout jam machinari ceperat) sub nomine privatæ directionis œconomicæ, prorsus exclusis, paulatim dependenter à Supremo Præside suo introduceret formam Regiminis generalis.

§ 382. Certè, si primas Religiosorum veterum Regulas legimus, eæ, vel consistebant in Evangelio, actibus Apostolicis, & Conciliorum Decretis; vel in talibus, quæ uni duntaxat canobio normam vivendi præscriperant, ita tamen ut, si idem institutum propagandum esset, Regula quidem acciperetur plerumque ab altero, cum approbatione localis Episcopi, quin hic tamen sequi teneretur Episcopi alterius Diœcesis iudicium, si quid immutandum, ac moribus suæ Diœcesis accommodandum putaret: quod cum prædictis Communistis, ubi adhuc degunt, ab Episcopis
ob.

observari deberet, extra-Diœcesanâ de-
pendentiâ seu Communitate sublatâ
quo casu non modicus ex ea vivendi ra-
tione fructus esset in Clero sperandus,
si tamen etiam Episcopi continuo me-
nus suum exequantur.

385. Tametsi verò pleræque Religio-
forum, etiam antiquissimorum, Regu-
læ nunc à S. Sede probatæ; nec am-
plius arbitrariæ localium Episcoporum
attemperationi subiectæ sint, ex quo in
Concilio Lateranensi sub Innocentio
III. relato c. *fin. x. de Reliq. domib.* &
in Concilio Lugdunensi sub Gregorio
X. relato c. *un. eod. t. in 6.* statutum fuit
ne novus Ordo Religiosus introduci,
habitus regularis in eo assumi posset, nisi
si obtentâ ejusdem Ordinis Apostolicâ
approbatione: aliqui tamen ordines
his in Germania reguntur etiamnum sin-
gulariter ac independenter ab aliis
authoritate & jurisdictione suprema
Episcoporum localium, &
Rota decis. 24. p. 9. Rec. fatetur, & p.

xis ad nos usque perducta, specialissi-
 meque Abbatis & Conventus Montis
 S. Michaëlis Ord. S. Benedicti (ut dea-
 liis filea) contestatio Celsitudini suæ per
 Instrumentum publicum Anno 1675.
 facta, ostendit: aut sicubi, consentien-
 tibus vel conniventibus Ordinariis,
 gubernari ceperunt sociativo quodam
 jure universitatis, seu Corporis Politici,
 sub Antistite supremo, & superioribus
 per provincias ac singula loca distinctis,
 praxis ibidem commonstrat, ejusmodi
 coadunationem (salvâ contrariâ præ-
 scriptione) non plus ultrâ pertingere,
 quàm ad disciplinam & observantiam
 Regularem. Qua in re tamen cautos
 esse velim deinceps Episcopos in novis
 ejusmodi coadunationibus seu aggre-
 gationibus indulgendis; & saltem Præ-
 decessorum suorum periculis sapere,
 quantorum motuum ac præjudiciorum
 causa quondam fuerit, quòd A. C.
 659. Monasterio S. Dionysii à Lande-
 rico Episcopo Parisiensi; Cœnobio
 Cor-

Corbejæ circa A. C. 664. à Bertefrô
 Episcopo Ambionensi ; Floriacens
 Conventui circa A. C. 859. à Rudolpho
 Bituricensi Archiepiscopo, & Coepi-
 scopis, plerumque ad instantiam Ro-
 gum, certæ immunitates ab Episcopi
 Jure concessæ fuerint. Quæ quidem eo
 tempore contigisse non miror, quo per
 invasionem Caroli Martelli aliorumque
 profanorum Principum, Episcopus
 pro arbitrio, subinde etiam laicis, dis-
 tributi ; SS. Canonum inscitia passim
 inducta ; imò & circa Rheni limites
 sanctæ superstitiones ac idololatria ob-
 ortæ fuerunt, ad quas extirpandas S. Bo-
 nifacius à Gregorio II. circa A. C. 719
 tanquam Sedis Romanæ Legatus in Ger-
 maniam missus fuit, ut patet ex ipsius
 S. Bonifacii verbis ad Wilibrordum E-
 piscopum Trajectensem conscriptis :
*B. Gregorio Papa in Germaniam ob
 evangelizandam causam directus sum, quo
 usq[ue] legationis gratiâ in has barbaras re-
 giones adveniens &c.*